

REVISTA
DE LA
CÁMARA AGRÍCOLA OFICIAL
DEL
VALLÉS

Aquesta Revista se reparteix de franch entre tots els socis de la Cà-mara.

Pera els que no siguin socis, el preu de subscripció es de cinch pessetes l' any.

Se publica al menos una vegada a mes y sempre que la séva aparició sigui convenient.

No té número fixo de planes.
Dels trevalls firmats, no se'n fa so-lidaria la Revista.

Els originals no's retornen.

Dè totes les obres que's reben, se'n dona compte á judici de la Direc-ció.

Els anuncis, á preus convencio-nals.

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIO

Secció 3.ª de la Cà-mara Agrícola Oficial del Vallés

GRANOLLERS

Ofertes y Demandes

Aquesta Revista contindrà la present Secció, al objecte de que tots els socis de la Càmera hi puguin posar anuncis de compra ó venda de productes agrícols, bestiar, fincas y tot lo referent á agricultura.

Pera anunciar en aquesta Secció, s'ha de ser soci de nostra Càmera; l'anunci per cada inserció, val á rahó de 15 céntims la ratlla.

Informes y encàrrechs, á la Secció 3.ª de la Càmera.

OFERTES

— Abasta olives. Se'n venen á la Càmera.

— Cavall pera tartana de 3 $\frac{1}{2}$ anys y de 7 $\frac{3}{4}$ pams d'alsada.

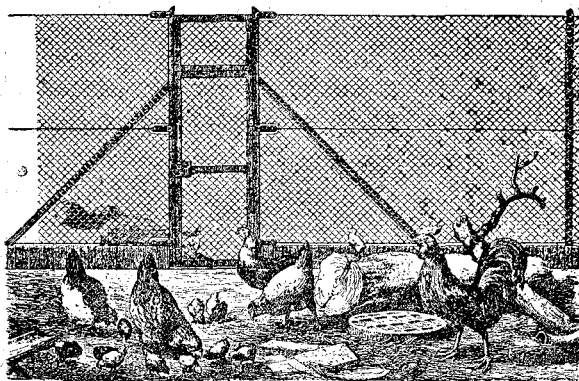

DEMANDES

— Lisol. Els que'n necessitin en trobarán á la Càmera á 2'50 pessetes el pot d' un Kg.

*****

TALLER DE FUSTERIA
pera

Obres y Maquinaria
de

Benet Garrell

Carrer de 'n Sans, 20 y 27

TALLERS
GRANOLLER

Enreixat de totes classes pera galliners, gavies de conills y vedats.—Espina artificial pera vinyats.—Granpinyons de tota classe.

Se construeixen á mida galliners, y gavies pera conills.

PREUS REDUHITS.

REVISTA

DE LA

CAMARA AGRÍCOLA OFICIAL

DEL VALLÉS

SUMARI: Millora del bestiar porquí. Les nostres compres a Fransa.—Conferència Agrícola a La Garriga.—Conclusions aprovades en el IX Congrés Agrícol.—Crònica.—Index de materies, del any 1906—Folletí.

Millora del bestiar porquí

Les nostres compres a Fransa.

Ab el noble intent de millorar la rassa porquina del país, la Càmera Agrícola Oficial del Vallés, va delegarnos pera que anessim a fer un viatge a Fransa y portessim aquí els exemplars que'ns semblessin millors, aixís per la cria com per l'engreix.

De primer, varem sollicitar alguns informes, escrivint al efecte al Director de les Escoles de Veterinària de Tolosa, Alfort y algun altre centre tècnich, al gran negociant en bestiar porquí Mr. Camoin de Marignane y a altres entesos negociants y propietaris.

Ab molta amabilitat ens varen fer per escrit llargues explicacions, estant ja desde allavors en coneixement de lo que mes convenia.

Aixís ho varem exposar a la reunió celebrada a la Càmera, temps endarrera recullint demandes de diferents particulars que en conjunt pugen a uns quaranta exemplars.

El dia 17 d'Octubre varem anar a Beziere, posats ja d'acort ab l'esmentat Mr. Felip Camoin, que'ns havia de rebre, com aixis va succehir, no deixantnos cuasi be ni un moment durant els dies de la nostra estada a Fransa. Li devem profund agraiment, com li deu la Càmera per els molts estimables serveys que'ns ha prestat.

¿Qui es Mr. Camoin? Els seus pares modestos pagesos de Marignane, varen comensar a empendre el negoci de bestiar porquí, comensant per poch y acabant per molt quant el nostre digne acompanyant va poder comensar a posarhi tota la seva activitat y el seu talent.

Se dedica a la cria y al engreix, proveint els mercats de Barcelona, Madrid y altres capitals y molts mercats de Fransa y Alemanya. Dels seus corrals de Marignane, de que parlarem després y d'altres corrals en que ell anà a comprar, mentres nosaltres hi erem, en dos dies ne sortiren 700 porchs cap a Madrid, dels que Mr. Carmoin ne cobrá a rahó de 8 rals y 10 centims el kilo pesats en dita capital;

A Beziere comensaren les nostres inspeccions ab 200 exemplars de porchs, els uns de rassa d'Ariege y els altres de rassa de Marsella. Per una de les dues ens dicidiríem després de veuren mes y d'estudiarho bé.

El dia 19 arrivavem a Tolosa. Sens perjudici de dedicar tota l'atenció al assumpto que allí ens portava, varem fer una instructiva visita a la seva Escola de Veterinaria, ahont completarem alguns datos que per escrit ens havien donat; forem rebuts amablement per el Director y demás personal tecnic.

Creyem que será d'interés dir quelcom d'aquesta Escola, que deixa mil llegües lluny a la Escola de Veterinaria de Saragossa,

En aquestes coses, l'Estat francés sab de que se les heu. La Escola de Veterinaria de Tolosa ocupa una extensió de terreno com la Universitat de Barcelona. La manté l'Estat. Hi ha alumnes interns y externs, que tenen a sa disposició grans sales d'anatomia, dissec-

ció y altres, proveides ab tota classe de bestiar y un jardí botanich en el que s'hi cultiven totes les plantes medicinals.

Tot particular te dret de portarhi el seu bestiar malalt, vaques, porchs, cavalls etc. tot de franch; solament per gastos de manutenció, els cavalls paguen 10 rals diaris. Nosaltres varem veure com s'operava y se curava a diferents animals.

Desde Tolosa varem sortir al camp, seguint diferents pagesies; pero al igual que a Beziers, no varem decidirnos encara a fer cap compra.

També varem visitar a Tolosa, grans cuadres de cavalls.

El dia 21 arribarem a Marsella, estanthi fins el dia 23, arrivant a casa nostra l'endemá.

Desde Marsella varem fer diferents expedicions, una d'elles, la mes impottant, al poble de Marignane, distant una hora de dita ciutat.

Va ser molt detinguda la visita feta als corrals que posseix Mr. Carmoin a Marignane.

Se tracta d'una explotació notabilíssima interessant pera tot agricultor. Per aixó ne donarem la resenya següent:

Hi ha 2.100 porchs d'engreix, africans els uns, marsellesos els altres, distribuïts eu quatre grans cuadres, distants un kilómetro entre si, al objecte de poder fer els aïslaments necessaris en cas de malura.

Cada quadra, te les corts de renglera; a cada cort, hi ha quatre o cinch porchs d'engreix.

Formen les corts, dos llarchs rengles, un de cara al Mitjdia y altre de cara al Nort, passant pel mitj del corredor de la quadra unes vagonetes que aboquen el menjar als obits.

Les corts estan fetes ab parets de mahó de pla; la teulada de les corts de part del Nort es un xich mes baixa que les de Mitjdia, deixant de llarch a llarch un espay que's tapa o destapa ab unes fustes corredores, segons convinga per l'aire, temperatura y claror.

A sota la teula y a un pas mes avall hi va un sostre de fusta pera regular la temperatura.

Al objecte d'evitar les humitats, l'enrajolat está demunt d'una capa de sorra y carbonissa.

Mr. Camivion no compra palla pera'l jas que posa tot l'any; els pagesos li donen de franch; millor dit, li deixen, perque després se la queden convertida en fems quant son trets de la cort.

A la cort hi ha una bàscula; no surt a la venda, ni entra de nou cap porch, que no sia pesat,

El magatzem de menjars es immens; els blatdemoros y farines hi son conduits a dintre mateix per medi de vagon que enllassen ab la linia del ferrocarril. Ademés d'aquestos corrals de M. Camoin, varem fer diferents excursions desde Marsella, seguint durant tres dies, les cries principals que hi ha pels caserius de certs indrets de la comarca y per la comarca d'Aubania, ahont hi ha cries molt notables.

Voliem apurar be la materia; voliem estar ben posseits de lo que anavem a fer, tota vegada que l'encarrech que'ns havien fet els agricultors compatricis nostres era molt important.

¿Quina classe de porch ens convenia? Aconsellats per uns y altres, vistes infinitat de corts, haventnos ficsat en gran cantitat de bestiar de les diferents comarques visitades, ens varem decidir per la rassa Marsellesa.

La rassa Marsellesa, havia sigut coneguda aquí anys endarrera, pero havent deixat que's degenerés molt, ja no se'n troba cap exemplar que recordi els bons tipos que'n el nostre viatge hem vist.

Aquets porchs son blancs generalment; pero n'hi há un dos ó tres per cent de pigons.

Els exemplars per nosaltres adquirits son de rassa pura, per mes que a la comarca de Marsella, ahont varem fer les compres, se'n troben alguns barrejats d'inglés, que'ls consideran de classe inferior.

El porch marsellés, se distingeix per tenir molta gana, ser precós

y ser fort de cama. Son molts els que al cap d'un any, pesen 200 kilos. Les trujes despres de dues o tres cries, les engreixen y les maten.

Un altre dato demostrará la bondat del porch marsellés: els tenders de Barcelona el paguen mitj sou mes per carnícera que'ls demes porchs, per la rahó de que además de ser bona carn, té molts magres y poca cansalada.

Seguint en companyia de Mr. Camoin molts corrals de la comarca marsellesa, varem fer ajustos en combinació ab dit senyor, acordant que quant els mamellons estiguessin desmamats éll els recullís y al dia oportú els envies, abonantli nosaltres els gastos de manutenció del bestiar durant els dies que l'hagués tingut en son poder.

Varem comprar uns 20 mamellons (mascles y femelles) y 8 femelles prenyades; pera repartir entre'ls que oportunament varem fer les demandes.

Esclar que varem comprar de lo millor que varem veure; potser quant arriui aquí el bestiar, la primera impresió será de decepció per alguns, perque tal vegada se figuraran trobarse ab uns exemplars de bon regent; pero no'n fassin cas de la primera impresió tenint en compte les fadígues del viatge y que provenen d'un país que si te una rassa forta y bona, generalment es molt mal cuidada, essent molts els pagesos d'allá que no hi tenen pas el compte que hi tenim els que'ns preocupem una mica de perfeccionarnos en aquestes materalies.

Esperem que al cap de pochos dies, tothom compendrá que els pochos adquirits son els que per condicions de clima y alimentació y per la seva propia bondat tenen d'anar millor en la nostra Comarca.

* *
*

Segons notícies que tenim el dia que escribim aquesta ressenya, els porchs arriaran a Portbou, dintre pochos dies; a causa d'haver

de fer quarantena tardaran deu o dotze dies en ser aquí. Mentres fassin quarantena, un home expressament enviat per nosaltres, cuidarà d'ells.

Al sortir a llum aquest escrit, serà facil que tots els que tenen demanat dit bestiar, hagin rebut carta, avisantlos del dia y forma en que poden passar a recullirlo.

Tomás Fatjó. Esteve Guasch.

29 de Novembre 1906.

Conferencia Agrícola a La Garriga

El dia 4 del passat mes, va tenir lloch a La Garriga, la conferencia de la Illissó comensada el dia 25 de Juliol, donada per D. Francisco X. Tobella per encarrech dels Estudis Universitaris Catalans.

La sala d'espectacles del Circol de Recreu, estava molt animada al presentarshi el senyor Tobella, acompanyat dels senyors Rosselló, Alcalde, y Dachs, Draper y Rovira de Villar, de la Junta Directiva de la Cámara.

Enaltí el senyor Tobella la institució de la Cátedra «Pere Grau» destinada a propagar dintre els Estudis, coneixements agrícols y després de resumir lo dit en la Illissó anterior referent a la olivera, va tractar de la elaboració del oli.

Aconsellant la mes gran netedat, distingí entre el procediment en calent (olis usuals) y el en fret (olis fins).

Doná regles pràctiques pera la conservació y clasificació del oli, aconsellant que's deixin certes rutines y que se tracti ab carinyo aquest producte que aixís s'obtenen bons resultats.

Tingué un capítol molt interessant explicant els procediments moderns pera l'aprofitament de les despulles del oli.

El senyor Tobella va ser escoltat ab molt gust. El caracter practich que doná a la seva disertació va fer que aquesta sigui sens dubte ben aprofitada per els oyents.

La nostra Corporació, deu ab tal motiu, especial agrahiment als Estudis Universitaris Catalans.

errats, puig no sols es un art com tots els demés, sinó que's el que vá devant de tots y el mes antich de tots élls; y no sols es art, sinó que es ciencia y tot. Podrá un pagés arribar á esser oficial, sapiguer molt bé les regles del seu art y manejar molt bé les eynes de son ofici, pero jamay arribará á compendrer ab perfecció, la vida, naturalesa y necessitats de les plantes que conreua, y per més que ab ses experiencies arribi á descobrir alguna cosa que no entenia, n' hi surt un n' altre de nova per estudiar. Jamay arribará á esser mestre. Son mestre, es Déu.

Com que la agricultura es la font de la industria y del comers, clar está que ab la forma que funcionaven les antigues agremiacions, florien y se extenien de un modo meravellós, donant sortida renumeradora á tots els productes de la terra, puig com els gremis miraven per els profits morals y materials de tots els del seu ofici, aixís també tots els gremis ajuntats, formaven com una especie de federació en que mútuament se ajudaven y protegien y per ser la agricultura la que anava devant y la que principalment donava vida á tots els demés, aixís també tots junts proporcionaven á la agricultura sa prosperitat y vida.

L' esperit relligiós dels catalans de aquells temps, sembla estava arrelat de una manera mes viva en el cor dels pagessos, degut tal volta á que la índole de son treball els tenia apartats del bullici del mon, y per lo mateix podian dedicarse boy treballant á la vida contemplativa admirant les grandeses de son Diví Mestre. Tal volta per aqueix motiu, la Esglesia, nostra Mare, sembla ha mirat ab especial predilecció á la agricultura puig pera son bé y tan sols per ella, ha establert algunes cerimonies y compost certes oracions, tals com al presentarse una tempesta, fer alguns, exorcismes, manant als nuvols, en nóm de Déu que's retirin resant al mateix temps algunes oracions per aplacar la indignació divina. El mateix fá, quant el Senyor justament enutjat contra nosaltres, permet que's presenta alguna plaga de insectes que á voltes ab poques hores deixa assolats els camps, que tantes de suhors costan al pobre pagés. Quant una sequia resistant deixa sens vida els sembrats, que han de esser ab el temps nostre aliment, Ella alsa al Cel fervoroses pregaries pera implorar la misericordia del Senyor.

Encare fá més la Esglesia en favor dels pagesos, puig que zelosa y tot com és, de que's compleixi la lley santa de Déu. que mana en el tercer manament santificar les festes, ó sia deixant aquell dia el treball, glorificar al Senyor y santificar la nostra ánima, quant algun de élls cáu en llarga malaltia, no sols permet, sinó que fins exhorta á tots els del seu gremi á que en dia de festa, se ajuntin tots plegats y després de oir la santa Missa, surtin á conreuar les terres de son germá malalt, ab el qual santificarán encare ab més gloria el dia de festa.

En resumen: que l'esperit relligiós de les antigues agremiacions era el que les

enaltie y feya prosperar y en quant creixían y prosperaven, mes eran els efectes beneficiosos que de aixó ne reportava la agricultura; y que la Esglesia, degut á aqueix mateix esperit, contribuía ab les sues benediccions, á le sua prosperitat y benauransa.

PREMI

DE

D. Alexandre M.ª Pons y Serra

Diputat á Corts per Castelltersol

conçedit á

D. Valentí Moragas y Sabatés

TEMA: Estudi sobre la replantació dels boscos a Catalunya y beneficis que reportaria a l' Agricultura.

**LEMA: Plantém, plantém,
que farém planta!**

No per ser fills de Catalunya, devém abstenirnos d'alabarla quant s' ho mereix; es un fet palpable que ella 's desvetlla expulsant sa nyonya mentres les altres regions espanyoles jeuhen encara somnolentes aclaparades per el *fatal destí*.—Ella forma dintre el conjunt nacional, una consoladora escepció, perquè sent ardor pera totes les questions que produeixen vida y riquesa al poble, pensa ab entussiasme ab la implantació de tot lo bó y progressiu de les demás nacions que están a la capsalera de la civilisació y trevalla sens descans pera inculcar a sos fills els camins que tenen de portarnos a millor prosperitat. Per lo que respecta a la agricultura, fa lo que pot, atés lo ingrát que es nostre terror y les traves y pagos que l' agobian, pero a nostre entendre, segueix ja fa molt temps per mals viaranys al enamorar-se bojament del cultiu de la vinya, potser qu' aquesta sia causa principal de la despoblació de les montanyes nostres, de la falta dels boscos, quins terrers que abans ocupaven se fan refractaris a tota altra vegetació essent escassos els rendiments que produeixen, quan ab el bosch teníen riquesa; per aixó sempre he cregut que lo que hi ha que fer, es mirar de fer propaganda y valernos dels millors medis no tan sols pera conservar els pochos que possehim, sinó que hem d' espavilarnos a emprendre tot seguit la replantació d' ells, donchs la prosperitat de nostre pervindre ens el demana, ens l' exigeix.

Per aquest motiu, aném á estudiar els medis de posar á la práctica sa replantació, essent necessari que 'ns demaném ó busquéim el mes prácticich de realisar y de mes valor y quins foren els beneficis que reculliríem de son empleo. Tota vegada que la Delegació de la Cambra Agrícola Oficial del Vallés de Caldes de Montbuy, rendint cult á la agricultura, ens convida als que estimém l' esplendor de nostre poble y benestar de la terra catalana y felicitat de sos habitants, á que dem illum sobre 'ls problemes pertinents al Art del Pagés en forma de Certamen Agrícola, dever nostre es respondre com cal, cada hú ab sa forsa é inteligencia. Aixís ho vaig á fer jo, per haver vist principalment ab tota satisfacció l' anunci del Premi proposat per el digne Diputat á Corts don A. Pons que ha merescut ma predilecció, per ser á mon entendre assumpto de vital interés y urgent, la replantació dels boscos aquí á Catalunya. Alentat donchs per aixó y per el permís que 'm dona el Jurat de prescindir del bagatge literari, vaig á empendrer l' escrit de mon opuscol; no son necessaries aquí com en altres questions en grau tan alt les belleses de la retórica, quan de buscar remeys se tracta, que aixó es lo que pretent aquest Certamen Agrícol.

LA REPOBLACIÓ DELS BOSCOS.—LA NECESSITAT

Sens dupte tots estém ab la convicció de que á dures penes queden boscatjes á Catalunya, de que aquell conjunt d' arbres de tota mena tan corpulents y espessos que feyen les delícies de nostres besavis, que may se havíen cregut autorisats moral y materialment pera ferlos cap tort, van desapareixent; abans sos propietaris veyen en aquells centenaris arbres quelcom del esperit de sos pares, en son cor hi niuava un fanatich respecte que privava sa destrucció, vegenthi en aquells superbis pins, la silueta de les grandeses catalanes dels temps passats, y materialment, ab egoisme també, els conservaven per que en son sentit prácticich sabíen millor que nosaltres quanta utilitat produhíen, particularment á la Agricultura. Recordo haver conegut en ma infantesa un pagés-propietari, mostra dels demés que aixís pensaven, per res del mon hauría permés ni tan si 's vol, la destrucció d' un pí; llur pairal morada estava assentada entre mitj dels boscos; ¡quin plaer donava lo llevarse á toch d' auba pera fer excursions en aquell dilatat patrimoni que s'extenia desde 'l Plá de les Basses y Santiu y bona part de les montanyes de Begas!; veurer els dilatats horitzons desde aquelles fragositats, sentir el remor acompassat del vent en quins intervals quieta la natura, la deixondavan sobtadament els trets enjegats per els cassadors y lladruchs dels gossos ó les mandroses cansons del baylet que guardava el bestiar; caminavem sens cansarnos per entre tanta varietat de terreno y vegetació, per entre aquells pins centenaris innumerables, per entre arbres colossals quines frundoses copes eixíen orgullosament de variades formes y tons verts, creuhantse llur ramatge pera formar deleitós sostre engendrador de la frescor, retornadora de l' agilitat, puig en prou feina sa espessor, permetía que 'l sol hi filtrés alguns de sos ardents raigs. Que n' eren de ríchs els propietaris dels boscos, tan sols ab la cria del bestiar y 'l reculliment dels boscalls naturals y de l' espurgueig fet per el boscatger, n' eixíen un sens fí de cargues de gavella, y de la brossa y revolls ne surtíen moltes tragines. L' hereu d' aquella hisenda pensava com son pare, per lo que no fou extrany que se li alineagés sa inteligencia ab maniatich amor per els arbrats y que tingués mal fí sa vida per causa d' un plet arruinador que l' obligá á la destrucció d' un bosch pera pagar els quantiosos gastos; no tenint valor pera presidir la destrossa, se suicidá ab la mateixa dalla que servía pera l' enderrocament de sos estimats arbres, quedant estirat entre mitj d' ells.

ESTAT PASSAT Y ACTUAL DELS BOSCOS DE CATALUNYA

Es Catalunya terra de montanyes, fragoses y aspres com les de les valls d' Aran y Andorra, hermoses per sa poesia, com el Canigó y el blanch Montseny y per sa forma capritjosa, com Montserrat: es terra de valls y aubagas y prats riquíssims, mes per el caracter trevallador del catalá, que per la fertilitat del terrer. Si particularisessim, veuríem com la provincia de Girona está atravesada per la *cordillera* formada per els Pirineus desde 'l Cap Cerbere fins á Tosses, aquesta faixa pirinenca forma els colls de Banyuls, Neulus, Portus, dirigintse al Sur cap á Mayans y formen en aquest lloch, dos ramals, l' un que limita la regió de Barcelona y la de Lleyda anomenada serra Cadi y l' altre ramal que la limita de Barcelona, quines derivacions son les serres y montanyes de Sant Hilari, Rocacorva, Costa Roja, Gabarrás y altres. Encara que 'n aquesta provincia de Girona, s' hagin pelat moltes montanyes, s' hi troven inmensos boscos que 'ns mostran la gran riquesa forestal de que han disfrutat sos habitants, particularment les suredes hi son en gran nombre, creant la industria tapera d' allí; quins suros, de molt bona qualitat, son universalment coneguts, lo que ha sigut y es la principal riquesa de la provincia.

A la provincia de Lleyda veuríam que 's trova partida per una *cordillera* també dita Pirinenca, de quins estreps surten en totes direccions creuant la provincia de colls y serres, per lo que 's considera Lleyda la mes accidentada de Catalunya. La Serra del Cadí enllassa ab les de Font y de Pendís y per mes avall ab les de Gonsol, Mont-Cambriels que constitueixen la faixa divisoria de Tremp, Seu d' Urgell del de Solsona. També d' aquets estreps pirinenchs naixen les serres de Bonmurt y Claramunt al N. y les de Compte y Canya al S. dels ramals de Coll de Hesol y mes avall de la provincia les cordilleres de Prades y de la Lluna.

Si de la provincia de Tarragona se tracta, veurém les montanyes de Sant Miquel, Montagut, Rojals y la Serra del Tallat totes ramificacions de la *cordillera* de Prades, com també la serra de la Llana, Galligans, Puigcerver, la Mola, coll de Balaguer y Monsat. A aquesta cordillera s' hi afegeix una branca de la Ibérica, qu' entra en la provincia per el partit de Gandesa y que formen les montanyes de Arnés Florta, serra de Caball y de Fatarella.

Y per fi en la nostra de Barcelona, al N. diferents estreps de la *cordillera* pirinenca com el coll de Font, serra de Nou, coll de Tosses, sent rams ó branques d'

Conclusions

aprovades en el IX Congrés Agrícola de la Federació Catalana-Balear

Setè Tema:—*D. Francisco Albó y Martí.*

PRIMERA PART

Bases generals pera l'establiment del crèdit agrícola.

1.— Sens perjudici de les entitats bancaries de caràcter més ó menys general que coadyuvin á proporcionar els medis o á realisar els fins del crèdit agrícola, l'establiment y organisació efícas d'aquest hauran de ferse per medi d'institucions essencialment locals. Podrán agruparse pera fins comuns les d'una comarca ó regió sens detriment de llur autonomia.

2.— Dites institucions s'acomodarán á les prescripcions de la llei de sindicats agrícols y demés vigents y pendrán en general la forma de societats cooperatives.

3.— Sempre que les circumstancies ho permetin, se procurarà que la cooperació no ho sia sol de crèdit, aixís en benefici dels associats pera obténir en un sol organisme els beneficis que poden assolirse ab aquelles (compra econòmica de primeres matèries, adobs, eynes, maquinaria, bestiar, ferratjes, etc, elaboració, refinèria, magatzem y venda col·lectiva dels productes) com pera el foment del mateix crèdit al qual se dedicarà en tot cas una part dels beneficis obtinguts.

4.— Les caixes rurals de crèdit podrán rebre y construir dipòsits de tota mena, obrir comptes corrents ab interès ó sense, encarregar-se dels cobros y pagos de llurs associats, pendre quantitats á prestech y emetre, en quant la llei ho permeti, «warrants», cèdules ó resguards descomptables, presentatius dels productes, valors ó crèdits en magatzem, en caixa ó en cartera.

5.— Pera la obtenció del crèdit agrícola serán condicions precises esser associat y tenir el domicili en la mateixa localitat de la associació.

6.— A la otorgació del crèdit agrícola precedirà necessàriament una sol·licitut del interessat expresant clara y detalladament l'objecte agrícola á que

destinarà el capital que se li faciliti. Cas d'obtenirlo, la societat fiscalitzarà rigorosament dita aplicació y quan aquesta no tingué efecte quedarà rescindit el contracte, exigintse el immediat retorn del capital, sens perjudici de qualsevol altre sanció previament ficsada pera eventualitat semblant.

7.—La caixa podrà exigir que tota operació de préstech sia afiansada per dos consocis, en les de crèdit personal la inscripció del prestatari en una institució de assistència ó socors y en les de crèdit real o mixte de les garanties en la corresponent d'asseguransa (de bestiar, contra pedregades, incendis, etc.) La falta de pago ó baixa en dites societats podrà esser causa de rescisió del contracte.

8.—Si no fa us de semblant opció, la caixa podrà pagar de compte del prestatari les quotes ó primes no satisfetes, quedant aquell obligat á llur reembols ab el càrrech del interés legal.

9.—Podrán també esser causa de rescisió del contracte la mala conducta del prestatari y la disminució del valor de la garantia si no fos compensada á satisfacció de la societat.

10.—Salvo lo que s'estableixi en cassos determinats per la naturalesa especial del objecte del préstech, l'interés d'aquest será tant baix com permeti l'estat financer de la societat.

11.—Sols produhirá interés en favor de la entitat prestamista la quantitat retirada efectivament per el prestatari; deixant de correr dit interés en la part que correspongui á la quantitat reingressada y per el temps que ho sia.

12.—La duració total del crèdit y la sua gradual amortisació serán proporcionades á la naturalesa y utilisació del objecte á que sia destinat. La amortisació voluntaria podrà ferse en tot temps y per qualsevolga quantitat. L'import y terme dels periodos d'amortisació forsose se ficsaran per cada cas en relació á les épokes mes favorables de l'any agrícol.

13.—Per regla general el funcionament de caixes locals de crèdit s'establirà baix els principis del mutualisme y de la responsabilitat solidaria dels associats.

14.—Les funcions directiva y administratives de la associació serán gratuites. No podrà exercirles, ni per delegació, qui desempenyi en ella càrrech remunerat.

15.—No's podrán repartir en cap concepte «dividendos» com á benefici individual dels associats. Dels obtinguts se'n destinará una part al fi social y altre á la constitució y augment d'un fons de reserva fins que aquest arribe á la quantitat que estimin suficient d'acort el Concell y la majoria dels associats reunits en junta general.

SEGONA PART

Reformes que deurién promóurers pera el foment del crèdit agrícola.

1.—Major proporcionalitat entre'l rendiment y la tributació de la riquesa agrícola.

2.—Major productivitat d'aquesta per medi del cultiu científich, protecció aranzelaria é interior ab facilitat de medis de transport y de consum pera ses productes y penalitat més rigorosa ab persecució més eficas, de la sofisticació dels mateixos.

3.—Reforma del art. 212 del Códich de Comers en el sentit de suprimir la ficsació legal del plasso máxim dels préstechs ab garantia fets per Banchs y societats agrícoles.

4 —Establiment de nostra legislació com á forma reconeguda de cambi y crèdit de «gli ordini in derrate» (ordres pera entrega de fruits) en sentit semblant al de les disposicions vigents á Italia y Rumanía.

5 —Declaració legal de compendrens en els números tercer y séptim del article primer de la lley de sindicats agrícoles, l'establiment de dipòsits generals de productes ó element de producció agrícola ab atribució de carácter y facultats semblants als de les companyies de magatzems generals de dipòsits segons el Códich de Comers.

6.—Modificació de la legislació civil referent á la penyora considerantla compatible ab la permanencia de la cosa pignorada (fruits, bestiar, etc.), en poder del deutor y sanció penal rigurosa pera els cassos de depreciació ó destrucció voluntaries y enajenació ó desaparició fraudulentes de semblant garantia.

7.—Supressió del privilegi del «Banco Hipotecario de España» ó al menys modificació radical de sos preceptes reglamentaris en el sentit de fer assequibles ses ventatjes á la petita propietat, á la ja gravada y á la de mera titulació possessoria, aixís com també en el sentit de simplificar y abaratar son espedienteig.

8.—Reforma de la legislació hipotecaria en favor de la conversió automàtica, passat el período prescriptiu, de les informacions possessories en els títols de domini; consolidació d'aquest, transcorregut el mateix plasso, en la total cabuda efectiva de les finques vengudes per l'Estat; cancelació dels asientos dels llibres de la antiga Comptaduría no trasladats legalment als del actual Registre dins d'un terme ficsat y extensió dels privilegis que la lley

hipotecaria vigent reconeix als crèdits de caràcter reaccionari á tots aquells qual import s'apliqui al mellorament de les finques rústiques.

9.—Rebaixa, pera la petita propietat al menys, dels drets notariais y de Registre en quan als actes y contractes referents al crèdit agrícola.

10.—Simplificació del procediment en els assumptos judicials relatius al mateix y benefici legal de pobresa en favor dels sindicats agrícoles y caixes rurals de crèdit.

Vulté Tema:— *D. Joan Miquel y Cuscó.*

Crisis Vinícola.

1. Afavorir el cambi de productes agrícoles entre les diverses comarques.
- 2.—Abolició absoluta del impost de consums; demanant que mentres no s'arrivi á la total desaparició, no's gravin els productes més que en un 25 per 100, com á máxim del cost de son valor.
- 3.—Abolició de la ley de alcohol del Sr. Osma; permetent la lliure destilació, ab un marge diferencial que fassi impossible l'empleo del alcohol industrial per el consúm humá.
- 4.—En la celebració dels tractats de comers, que's tingui en compte les necessitats de la gricultura.

CRÓNICA

Patates.—El dijous dia 6 del present mes de Desembre s'obrirá la venda d' un vagó de patates de *buffet nano* de Cerdanya que'ns ha arribat á la Cámara y d'un altre vagó que tenim á la Delegació de Caldes. El preu fixat es 7 pessetes els 40 kg.

Si be hem donat ordres per comprarne mes quantitat, fins are no podem assegurar que'n vingan mes, puig la cullita ha sigut petita en dita Comarca; aixis es que després de servir als Socis que han fet demanda, vendrem les que quedin als primers que's presentin.

Se prega als Srs. Delegats dels pobles y á tots els Srs. Socis que estigan en descubert de quotes que passin á liquidar com mes prompte millor á fi de no dificultar las operacions del Balans que donem á fi d'any.

El nostre Director D. Jaume Maspons y Camarasa, ha sigut designat per la Càtedra «Pere Grau» dels Estudis Universitaris Catalans, pera donar proxíment una lliçó á Castelló d'Empúries.

El senyor Maspons tractarà de Sindicats Agrícols.

Per fi en una qüestió que afecta molt principalment á la Comarca del Vallés, el Govern ha complert ab els compromisos contrets devant del país.

Ens referim á que s'han comensat els estudis del pont á la riera del Congost (Granollers) al pas de la carretera de Barcelona á Ribes.

A La Gaceta del 2 de Mars d'aquest any venia disposat que's practiquessin aquells estudis dintre l'any 1906; era de temer que la obligació que s'havia posat el Govern quedés incomplerta com tantes altres, com ho quedá en 1905 en que segons La Gaceta del primer d'Octubre ja devien ferse dits estudis y no hem mirat les coleccions d'anys anteriors en que tal vegada el Govern ja s'comprometia a fer lo que ara fa.

A la REVISTA del Novembre de 1905, feyem vots pera que no passessin anys ni sigles pera realisarse el compliment de la paraula donada y del formal compromís contret per el Govern. Ara fem vots igualment pera que no hagin de passar anys y sigles, *acabantse els estudis y comentantse y acabantse* el ditxós pont.

S'ha constituít á Sentmenat un «Gremi d'Agricultors», haventho fet sapiguer á la nostra Càmera en atenta comunicació,

Li desitjem molta sort y compti ab el nostre concurs per tot lo que ten-deixi al bé de l'agricultura.

Publicacions rebudes.—«La Segunda Columna y los Tratados». Fascicle editat per la Federació Agraria de Llevant. Entre algunes bones apreciacions, n'hi ha que no's poden acceptar. El senyor Iranzo, autor d'aquest fascicle, á qui no cal negar merits contrets en favor de l'agricultura, en aquesta qüestió, está ofuscat.

INDEX ALFABETICH

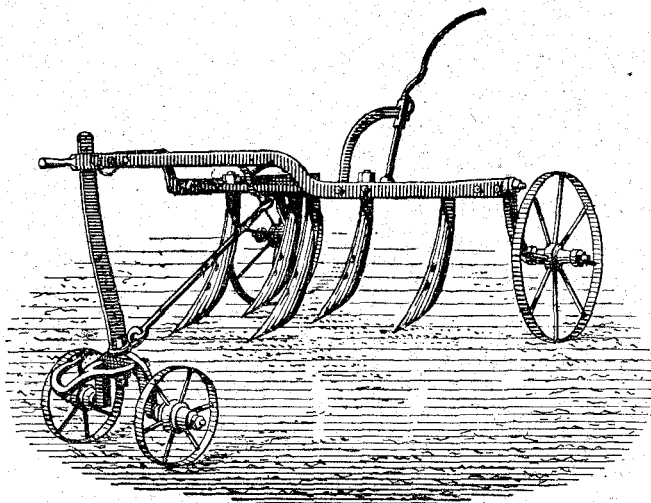
de les materies contingudes en la Revista

Any 1906

	<u>Pág.</u>		<u>Pág.</u>
Adulteració de vins	83 y 109	Fruytes grosses	86
Amor al campo	97	Granja Agrícola nova: la	101
Aprofitament d'aigües	56 y 72	Granja Avícola d'Arenys	61 y 78
Assamblea Agrícola: la	1	Grans mercès	77
Ayguës: son aprofitament	56 y 72	Habichuelas que matan: las	86
atastre parcelari	44	Hem d'apendre á viurer	113
Càtedra d'agricultura: la	69	Influencia de la luna sobre la vegetación	11
Certámen Agrícola á Caldes de Montbuy—Cartell	104	Institut Agricol Catalá de Sant Isidro	6
» » » Memoria	129	Juntas Generales de la Cámara	13 y 27
» » » Ressenya	125	Lley de Sindicats agrícols	36
Concurs pera l'any 1906	6	Memoria	13, 29 y 129
Conferencia Agrícola á la Ga- rriga	95 y 146	Millora del bestiar porquí	49, 55, 103 y 141
Cohets pedrifuchs: els	89	Modo de impedir que se avi- nagre el vino	12
Congres Agricol IX—Convo- catoria	59	Necrología	11, 111 y 140
» » » Ressenya	81	Preparació de les figues seques	87
» » Conclusions apro- bades	115 y 147	Publicacions. rebudes 10, 39, 54 110 y 151	
Debats aranzelaris: els	35	Reunió agrícola: una gran	8
Defensa contra les pedrega- des	41, 53 y 66	Reunió de la Cámara: la	50
Defensa dels tronchs dels ar- bres	88	Secció bibliogràfica	11 y 97
Erugues dels aulfals	86	Secció lle legislativa	36, 44, 56, 83 y 108
Escola de mestres	106	Secció oficial	82
Estudis Universitaris Catalans	84	Sindicats Agrícols—Lley	36
Excursions de la Cámara	61 y 78	Sindicats Agrícols y el tim- bre: els	108
Federació Agrícola Catalana		Telegramas	40
Balear	5, 33, 47, 80, 93 y 139	Tréta del Govern: ura	55
Felicitació: una	82	Trillo	63
Festa en honor d'En Balmes	123	Una bona classe de patata	100
Festa del arbre fruyter	109	Vi: contra la adulteració	83 y 109
Fira de caballs	124	Vi: modo d'impedir que se avinagre	12 y 54
Foment d'Obres Hidràuliques	45	Vi ges bó ó dolent?	112

Maurici Bourlange, germans

Carrer de Manlleu n.º 28.—VICH.

Máquines perfeccionades pera l'agricultura venudes á prova y pagables solament després de estarne satisfet el comprador. Arades de varies classes, Extirpadores, Rasclcs, Desterrosadós, Cavadures, Dalladores, Segadores-Gabelladores-Segadores-Lligadores, Batadores, Ventadores, Molins pera fer á casa les farina. des. etc. etc.

PREUS ECONÓMICHS

Venda ó lloguer.—Casa de pagés en bon estat, ab quatre cuarteres de sembradura. Aprop de poblat. Se ven ó's lloga la casa sola.

Tractes directes. No s'admeten agents.—Dirigirse á la Secretaría de la Cámara.

ELS ARQUITECTES

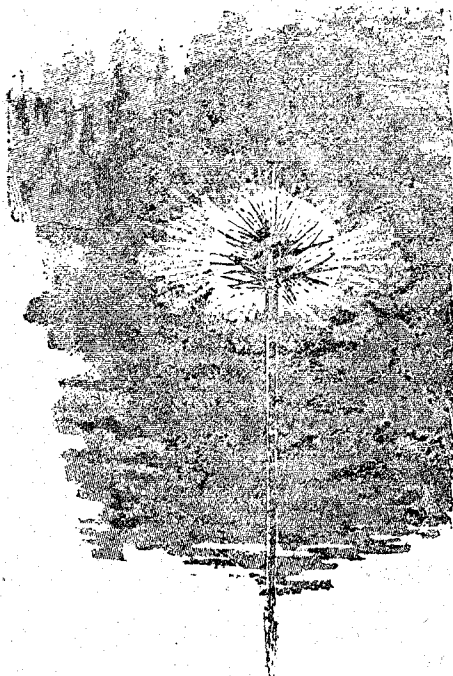
Joseph M.^A y Antoni de Falguera

han trasladat son despatx y taller á la

Rambla Catalunya, 42, 2.^{on}-Barcelona

LA FRANÇAISE

Cohet para-pedra, molt poderós!

Model adoptat per el Govern
Italià y per els Sindicats Agrícols
de Fransa y Italia.

N.º 3 explosió a 500 metres d'altura

N.º 4 » a 700 » »

N.º 5 » a 900 » »

Inalterable. Conservació infi-
nita. Desorganició instantánea
de les tempestats mes violentes.

Per a l'adquisició, dirigir-se a la
Societat **Unión Española de Ex-
plosivos, calle de Villanueva,
núm. 11, Madrid;** ó als seus re-
presentants de Provincies.

Fabricació per l' Establiment
de pirotècnia: Aulagne et Cie a
Monteux (Fransa).

Per a datos y Comunica-
ció dels resultats, dirigir-se
á D. Eugeni Germain a **Car-
dedeu** (Barcelona.)

